

сто. Мимо того відчували ми, що ваше довіре є заворушене недовірем до темних сил царату. Тепер усе змінилось. Всі наші бажанні здійснили ся. До єдиної європейської демократії приступила нова сила: вільна Росія. Разуміємо, що в хвиль вибуху революції і упадку попереднього правительства в Росії мусили повстати у Вас побоюваня, що ваші союзники стратять силу опору. Тому почуваю супроти вас особливо вдячність, що ви сюди прибули і заявили, що період заворушеня, які перебігла Росія, не викликає у вас побоюваня. По повероті до вашого краю подайте до прилюдної відомости, що вільна Росія завдяки демократизації всіх уряджень стала два рази сильніша і ставила чело всімstromам (судьбі, які веде з собою війна, і що миємо революції стремимо до той самої головної цілі, яку визначила війна. Провізоричне правительство буде з напруженем сил стремити до знищення німецького милитаризму, бо нашіна ідеалом є, щоби в будучині була усунена всяка можливість війни.

Питаня, яке тепер маємо розв'язати, полягає на організованю оборонних сил краю пограбованого революцією. Виступаємо з подвійною силою супроти ворога в переконанню, що небавом побідимо.

Промову Мілюкова прийняли члени депутатції з ентузіазмом.

Потім промовляв міністер справедливости Керенський, який сказав: Вітаю вас іменем демократів і соціалістів Росії. Я є сам один в кабінеті. Не все моє переконаня є в агоді з переконаннями більшости. Досі промовляли в імені російського народу представники керуючих класів. Не було нас серед тих, що відідали Англію і Францію, які промовляли до вас іменем російського народу. Тоді російська демократія мусила мовчати, але в краю ми працювали і жадали безпровадочного поваленя царату. Знайте, що тепер російська демократія є панєю російської землі. Ми рішили раз на все покласти в нашій краю кінець всім забганкам імперіалізму і узурпації, бо не хочемо ніякого ярма і служимо ідеї свободи, рівноправности і братерства всіх народів. Ентузіазм, який захоплює російську демократію, походить із свідомости, що мрії про збратаня народів цілого світа є близькі здійсненя. Російські демократи будуть до кінця тривати на становищі, висказанім в заяві провізоричного правительства і ради делегатів робітників і жовнів. Не допустимо до повероту давньої узурпаційної цілі війни. Просимо, щоби ви представили своїй вітчизні правдиві почуваня російського народу, який надіється, що ви вийдете на інших класів у вашій краю той самий рішучий вплив, який ми повалили наші буржуазійні класи, які тепер зрекли ся своїх імперіалістичних змаганя. Вітаю вас горячими руками і назначаю, що ми навчили ся революційного нападу від вас, Французи, а сили в обороні свого становища від вас, Англіїці.

Росія не заключить окремого мира.

ПЕТРОГРАД. (Пет. аг.) „Биржевыя Відомости“ посвячають довшу статю неприязельським публікаціям в справі можливости заключеня мира. Дневник бачить причину сих публікацій у внутрішних трудностах, в краї з поживою і страйках. Німеччина і Австро-Угорщина є досить наївні і засліплені і вірять в те, що шойно визволена Росія пічне від зради своїх союзників. Тях, що плянували окремі мир, відсунено і увязнено. Російський народ буде вести війну досі, аж права всіх народів будуть забезпечені проти всіх милитаристичних замахів. Союзники Росії можуть бути спокійні, нема вже в Росії Протопопова і Штірмера. Нам лишає ся тільки в солідарности з союзниками вести далі аж до успіху війну проти німецького милитаризму. Після успіхів Французів і Англіїців не можуть вже бути сумнівні що до вислідів сї боротьби.

За і проти російського провізоричного правительства.

ЛЮГАНО (Тхб.) До „Corriere della Sera“ доносять в Петрограді, що з кожним днем мішають ся там що раз більше стремління за війною і супроти війни, за провізоричним правительством і супроти нього. Проти Плеханова, який агітує в дусі Італії, Франції і Англії, виступає в успіхом Ленін. Правительство є неспокійне тим, що 40.000 карабінів і 40.000 револьверів, забороняні в арсеналах в хвиль вибуху революції в Петрограді, є переважно в руках сї групи соціалістів, яка веде за Ленїном.

Генерал Брусілов лишаєть ся на давнім становищі.

ЖЕНЕВА (Тхб.) Агенція Радіо заявила в справі свого вчорашнього донесеня, що ген. Брусілов лишив ся на своїм давнім становищі.

Зближене Сербії до Австро-Угорщини?

ЦРІХ (Тхб.) До „Neue Zürcher Zeitung“ доносять з Женевы, що прибув сюди б. сербський міністер. В сербських кругах в Женеві думають, що він задумує робити кроки в справі зближеня Сербії до Австро-Угорщини в разі обороту справи в Росії.

Французська преса про мир.

ПАРИЖ. (Тхб.) Дневник „Populaire du Centre“ пише, що добре є, що врешті говорять ся про мир і розвіджуєть ся умови мира. Дневник звертаєть ся ршучо проти поглядів, висказаних в „Humanité“, що треба хочє побідити Німеччину не тільки на військовім, але й економічнім поли.

Насильства антанту над Грецією.

БЕРН (Тхб.) „Berner Tagblatt“ доносить. Група грецьких патріотів видала відозву до нейтральних народів, в якій представляє пресі і насильства, на які була виставлена Греція і звертаєть ся до културного світа в просьбою о поміч для гнетеного грецького народа.

ЦРІХ (Тхб.) „Zürcher Post“ пише про грізний тон французької преси супроти Греції і додає, що супроти неосторожних заяв кількох Венізелістів, які прибули з Парижа, та супроти заяв ріжних осіб, що в останніх днях прибули з Греції, належить сподівати ся, що під кінець цїлїня підійметь ся насильну пробу поваленя грецького правительства і короля та установленя Венізелєса диктатором.

Центр палати панів про перебудову держави.

Застереженя в справі відокремленя Галичини.

ВІДЕНЬ (Тхб.) „Reichsrats-Korrespondenz“ оголошує публікацію п. н. „Палата панів і програма партії центра, в якій довідуюмо ся, що 13. с. м. віцепрезиденти партії центра бар. Чедік і та. Ляріш вручили президентови міністрів нову програму партії, ухвалену з огляду на внутрішню і заграничну політику на місце програми в 1897 р. Сю програму влучено також пісареві.

Нова програма відкидає крайні напрями і тактику крайних способів і поручає середню лінію, применену до відносин Австрії. Як головну провідну лінію програма подає, що повинні бути зберігані залоружені основними законами права, свободи й обовязки горожан без ріжниць віросповіданя й народности. Інтерес держави приказуючо домагаєть ся дбалого плеканя австрійської державної думки.

окріпленя центральної влади

і піднесеня її поваги. Уступки держави в користь національних аспірацій якого небудь племена не сміють ніколи зменшити сути держави. Програма домагаєть ся установленя

державної мови,

в чім одначе не можна бачити обмеженя якої-небудь мови, тільки елемент порядку й спокою. В справі реформи адміністрації програма заявляєть ся за утвореня

представництва і правительства

округів

і за перемесем часті законодавства з соймів до Державної Ради. В справі відносин до Угорщини партія стоїть на становищі угоди в 1867 р. і застерігаєть ся проти всяких нарушеня прагматичних уряджень.

Про Галичину

в програмі говорять ся: Партія є переконана, що на виязок нового управління відносин в Галичині менше сили і значія Австрії не даде би вигодити ся в жертвами, які понесли тисячі хоробрих жовнів в усіх частях нашої вітчизни в обороні границь держави. Ведемо важку, накинєну нам війну також і dlatego, бо бажаємо, щоб Австрія вийшла з неї скріплена в силі і значіно. Нове управління становища Галичини діткнуло би інші австрійські краї під

богатыма оглядами. Тому будуче дефінітивне управлінняне віднеси тих країв мусить наступити

в дорозі конституційного замодоування

при спілчасті обох палат Державної Ради. При тім мусить бути утаверена певність, що політика галицького правительства буде годити ся з політикою цілої держави та що законодавство й адміністрація Галичини признає й берегти буде

рівноправности племен,

живучих в Галичині, які є оселені також в інших краях Австрії. Далі треба рішити, що представники Галичини будуть співділяти в Державній Раді тільки в справах, які будуть означені як спільні для Галичини й інших країв Австрії. При переведеню змін треба повні берегти інтереси держави як у військових справах, так і в області шкільництва, великнців і інших способів комуналізації, як також в області положеного в Галичині державного мнєтку й його адміністрації.

Nota Еспанії до Німеччини.

Нема причини до занепокоєня.

МАДРИД. (Іскрова депеша представника Бюра Вольфа). Газети оголошуть пізурядову ноту, в якій правительство заявляє, що лубичина опінія є без причини занепокоєна алярмуючими коментарями про зміст і тон ноти, висланаї до Німеччини. Правительство не прийло ніякого рішеня, яке означало би яку-небудь зміну міжнародної політики Еспанії. Нота боронить тільки права життя й маєтку еспанських горожан. Президент міністрів Романос поінформовав диванкарів, що ноту вислано до Німеччини окремім курієром, щоб запобігти помилкам при перетелеграфуваню. Буда вова в Берліні за які 4 дні. Нота відносить ся до справи затоплюваня кораблів і морської плаави між Еспанією й Америкою.

Вислід шестої німецької воєнної позички.

12 мільрдів 770 мільонів марок.

БЕРЛІН. (Бюра Вольфа). Вислід шестої воєнної позички вносить на основі дотеперішних донесеня— без давніших воєнних позичок, зголошених до зміни— 12 мільрдів 770 мільонів марок. Прю малі зголошеня нема ще відомостий. Так само зголошеня військ в поля, для яких реченєць підписи минає аж в маю, тільки в часті обняті поданою сумою. Все тепер нема сумніву, що загальна сума плановок на всі шість воєнних позичок буде вища від 60 мільрдів марок.

Знесенє національних і віросповідних обмежень в Росії.

КОПЕНГАГЕН (Тхб.) На засіданю російської ради міністрів прийнято предложеня Керенським проєкт закона в справі знесеня всяких обмеженя проти Жидів і народности.

НОВИНКИ.

Львів, 20 квітня 1917.

— До треба внести рекламнійні проєкти. У права м. Львова повідомляють: На основі розпорядку міністерства з 13. квітня с. р. всі рекламнійні проєкти мають бути від тепер вношені до начальнича громади, а у Львові на руки місських комісарятів при помочи докладно виконанної карти або також і листи свідченняї; сї друки будуть знаходити ся в комісарятах. Сторони мають дістати послідки про внесенє рекламнійної проєкти. За уділенє дозволу ждати рішеня рекламнійної проєкти в цивільнім стані треба звернути ся з тою послідкою у Львові до магістрату, а позвіті до ц. к. ст. роєкта.

— Залишенє війни від війскової служби до ріжних і лієник робіт. Ц. і к. міністерство війни видало в порозуміно з вищими міністерствами рескрипт з 26. марта с. р., який поручає уділюванє як найдалше і дучих відпусток, а також призначуванє робітничих партій і жовнів до праці на полі. Вік тепер війсково творити робітничі партії і давати відпустки із відлїжних груп війско, отже відпустки можуть діставати не лиш жовнів, що заняті аґетатаж, але й жовнів, що стоять на фронті, з відлїжком хорих і захворюєць. До того не треба вносити поданя: застр

так вчерашні сь, що більшість найшла ся в крайній нужді, мало чия відмінні від недовіри до бараків в західних краях Австрії. Жадати помощи нещасний виселенням не щадять місцеве населення, а не відмаєє її також по зможі яворіське старство. Головно зникає ся ширю справою виселення практиканти намісництва Шміт, який докладає всяких змагань, аби облегчити їх біди. Чи мало виселенням належить ся причиною, але виплата сих воєнних додатків на удержанє мимо численних ургенсів натрапляє на великі труднощі чи байдужність з боку кравчої комісії причинкової в Бідлі. Від липня 1916 р. до нинішнього дня багато ще виселенців не діждало ся пологодження своїх причинкових справ. В Нонім Яжеві, Старичах і Цітулі заможніші виселенці приняли в аренду ґрунт по вілках до Росії, а причина отаку численних реєстрацій абижа не мають тепер чим пола обійсти. О скільки взагалі влади не перейдуть в поміч Яворішчанин а насамім, багато ґрунту буде лежати обложеном.

Коли по інших повітах сиріають селяни чимало перепон, навіть також в причинкових справах, в Яворішчанин про того рода аномалії не може бути майже бесіди. Бувають вправді випадки, що оголошення о причиною отають відмови, але вона за се спадає на війтів.

Які для особистих порахунків і в помісти подають при розвідках свідомо несприятелі і сторонніці, інтересуванням шкідливої інформації. Приймає треба, що тутешня повітова комісія трактує всякі оголошення о причиною воляно, а інша річ, що не засідає в ній ні один українець. Біда в тім, що люди не зміють шадити і фруктифікувати побраного гроша. Поза тим, що майже 3 мільони корон селяни Яворішчани підлягали на 4 і 5 воєнну пенячку, більшість в них тримає гроші дома по сиріах, в комоді або стрісі і, забуваючи, що гроші робить гроші, не має таким робом з своїх ощадностей нічого хізна. Що гірше в послідних часах повторюють ся досить часто крадіжки у селян готівки не на сотки, але на тисячі корон. Вказаним є отже, а також обовязком сільської інтелігенції вучити недовірчаних і незрячих хліборобів, щоби кожду готівку, о скільки не потрібна на конечні витрати в дома і господарстві, складали на шадливі книжочки по наших фінасовых інституціях. В Яворіші існують два такі стотришчани „Народний Дім“ і „Задакова Каса“, котра веде заступство Крайового Банку.

В повезіаюк 8 цвігня врибув до Яворова п. Перфецький, щоби іменем У. П. Р. вложити звіт в її діяльність, представити з окрема справу відокремленя Галичини та дати почин до звязання провітового „комітету народної оборони“, що мав би бути підчинений прямо У. П. Р. Про приїзд відпоручника сею У. П. Р. ніхто не знав до послідної хвили і ніхто його не сподівав ся, бож сказано, досли підляють лиш народної справи у Відні“, а супроти того гожді було в час повідомити про збори бодей місцевих людей доброї волі, що інтересують ся громадзяськими справами. Затім явило ся на зборі всего кільканадцять людей, а провідник о. Сологуб з Наконечного. У своїй бесіді не мав д-р Перфецький сказати нічого звичного про діяльність У. П. Р., — в загалі не торкав навіть її справи, а лиш загально аманоував теперішнє положенє ншого народу і питає, кажучи, що „держависамо часи рійні“, а не вказуючи, хто всю руйну робить. Поза тим завязав головню до завязани громадського і повітового комітету народної оборони, що мали би „вести всяку роботу“ в помісті і догичних місцевостях та стояти безпосередню в контакті з У. П. Р.

Над сім рефератом розвинув ся доволі обширна дискусія, що тривала до 3 години, а забирали в ній голос учтель Властичук, дир. Гімн. Біленький, о. Кравчик проф. Даврія, дир. каси Масюк і судя Делкий. Властичук нарікав на зиятуру, апатію і розтї серед тутешньої інтелігенції, який в тім напрямі служать прикіром неволя між нашими провідниками. Супроти сїх тих обставин нарік сям о білийши не віде, як ким має ті і що дїяти з бесіди Властичука виходило, що український загал в кїмю має поклажі суміаю що-до складу орєсидії У. П. Р. Дир. Масюк висказував, що до ачатї і бездїяности тутешнього громадянства принципи ся також льохдній обєснени в перед війни, а саме брах широх і познанє повєзати провідників, через що робота серед народу була лиш доричночна пінтєра і скїблена. Загально всі бесідники горячо завязали і загравали присутних до єднєсті і згоди, до організації і праці, а остачю вибрано комітет проєзичиний, що має завязи ся скликає в м ішних зборах при участі також позамісцевих людей та присутити до заснованя проєзичиний У. П. Р. організації. Чи до повстаня та не комітету народної оборони приїде, належить суміаєти ся. Існує ірєднї

в тутешнім повіті доволі ріжних організації — з окрема існує наша партійна організація — і вистарчило би, щоби серед них завести якийсь лад, впровадити їх в житє та підняти на ново діяльність. Се повинна тамити також У. П. Р. і дбати про відмовленє давних, а не павануванє нових, до того неназваних організації.

ОПОВІСТКИ.

Субота, 21. цвітня 1917.
Нині: грєко-лат.: Іржабіла — римо-кат.: Анисьяна.
Вчєра: грєко-лат.: Том. Евєс — римо-кат.: 2 Н. по В.

Український Народний Театр Т-ва „Бєсїда“ у Львові під управою К. Рубчацької. Садя Т-ва ім. Лисєнка при вул. Шашкевича ч. 5.

В неділю, дня 22. цвітня „Мартин Боруля“ комедія в 5 дїях Карелєка Карого.

Вісти ранше набуті можна в „Народній Торговлі“, в день представлення при касі від год. 5. п. п. Початок о год. 7. вечєром. 2—2

Завіданє Українського жіночого комітету памочі для равних відбудеть ся в неділю дня 22. цвітня о годині 11 перед полуднем, вул. Руська ч. 3. — Голова: Софія Олесницька, секр.: Марія Олексин.

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 20. цвітня 1917.

На жадїм в терєнів війни не було більшої бєсєї діяльности.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Геєла.

НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 20. цвітня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група війск баварського наслідника прєстола Руппрєхта: На поли битви під Арра огнєва діяльність що дня зрєстє. Під Ст. Кантен її напруженє підлягає хитаннє.

Група війск німецького наступника прєстола: Занїманє давню вибудованю стєрефи т. зв. Зигфрїдєвих становищ, яке почало ся 16. марта, закінчило ся вчєра на північний схід від Соосон уступленєм з берега Ени між Коудє і Супір. Нєприятєль зволікуючи посулає за нами.

Подїї на битві між Еною і в Шампанї ведєть ся далї. Здовж гірського хребта Шєпїт бєз Дамєн їде далї сильна гарматна боротьба. Під Ваує Сєпу і при вєдєню в бїй великих мас по обох сторонах Сєвоппє сєйжо євроадженї французї прїжа даром з великими втратами старали ся здобути пояс гір.

Вчєра по пол. Французи поновили наступ, якого ажє 16. с. м. пробували безуспішно в цілі озричєня бляку гір під Вітомі від північного заходу її помічи.

Перед нашими становищами над казалом Ена-Марна крївало аломано філіє свїже введєних французьких дївізїй, які пєтїкратно наступали. Також Росія знов даром вислано в огонь. Наші дївізїй, які там борють ся, є пазями положєнє.

В Шампанї шїлий дєць їшла завязта боротьба в лїсній області між гостинцем Thazy-Nancy і Aubergie; з сїх місцевостей ми добро вїльно уступили. В знаменнєтє ведєнїя протїнаступї ми вїспєрїи нєприятєля, який оної посулує ся наперед, як також його свїжї сили, вєдєнї до бою вїдєли вїзиски користїй, а також дїїшли до становищ, о які нєм ходило. Тим самим узрєчєнено другу пробу Французїв перєрвати наш фронт в Шампанї.

Досї французька управа на обох боєвищєх вєсла в бїй над 30 дївізїй. По закінченю боїв над Саммію їх старанно вправленю до проломного наступу і до сподїяної погонї. Пєдїй, які Французи до сєго привязували, нє ядївїли ся.

Армія генєрала-поручника кн. Альбрєхта Віртємбєрського: Нє стало ся нічого важного.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Росїйський гарматний огонь також вчєра держав ся в кількох відтинках на значній висотї. Про діяльність ніхотї не донєсєно.

Македонський фронт: На Чрєвєнї Стєна німецькі і болгарські війск відєрли наступн Фланцуїв, які мали за вїдєлєснєтє втратєні 17. с. м. становищє. На однім верху нєприятєль знов усадовнє ся.

Перший хатирмаїстер ген. Людєндєв.

Жертви на приватні українські школи у Львові.

На народну школу ім. короля Данила у Львові, вул. Жавієська, ч. 62 вложили в коронях і сотниках: через о. Й. Маркєвича: о. Й. Дємчук парох в Крєховї зі збїрки в церкві парох. 43-43 К, від сєбє 5 К, о. Йосафат Маркєвич зі збїрки в церкві монастерськїй в Крєховї 121-01 К, від сєбє 15 К. Дїти народної школи в Прєвєді на руки п. учит. М. Дєновської 8 К, о. Ігумєн М. Лончина 15 К, о. Ігумєн Бєрєзовський 17 К, збїрка д-ра В. Пєжанського 113-37 К, уряд гром. Церковна 10 К, збїрка о. Мзидицького через Головну Управу У. П. Т. 20 К, Астїн Кєстїшич комісар почт. 10. За шєдрї, а так дужє для нас потрібні датки, складєте лєскавим жєртводавцям українськє Спєси Біг — *Управа школи.*

На школу ім. Б. Грінченка вложили в коронях: Збїрка персоналу уряд. в „Дністрі“ 20, Тов. „Прєсвіт“ в Самборї 10, п. Пєловєц в Самборї 5, п. проф. Ульянський 4, п. рєд. Гр. Пєжанський в Бідлі 10, о. Волод. Анарєхїя парох Лєшєк долїш. 10 К — разом 59 К.

За сї шєдрї дали в тїк прїкрїх для нас чєсах складаю лєскавим жєртводавцям в іменї шкільної дїтвори і їх родичїв сїм прїлюдно сєрдєчнє подяку.

М. Сїлк.
Адреса: Управа школи ім. Б. Грінченка, Городецька 95, або Грунвалдська 4. 2511—1

Оголошення.

ОСЬМА КІЯВОВА ЛЬОТЕРІЯ.
Прїузяно лєсєтє до сєбє в отєрїй. Цїна по 40 К, по дошїєтє по 20 К, вїсїма по 5 К. Тїгнєнї 1, клєсї буде 12. і 14. чєрвнї. Нєпєд лєсєтє Австр. Чєра Хрєста продано аз готїву і за мїсїю рєтї. — **БАНКОВІЙ ДІМ**
SCHÜTZ & SNAJES
у Львові, пл. Марїєска 7. VIII 28—7

Інїїанє-будівничий може дїстати добре озашнє посєду у Львові. Зголошєнїя в лєскавим короткого сїрїєсїтїм вїтєє вряїєнє Адмїністрєції Дїла від Б. Д. 247 6—6

Голоду і дорожнї не буде, коли кожний зупинєть ся на сїлї. **насіня** поруча **І. БОРИС**
ПЕРЕВИПЬ. 20210—10

Земельний
БАНК ГІПОТЕЧНИЙ
Сїлїєва акація у Львові
Підвалє ч. 7.

— Нонєтє почтовї шадїєнїї ч. 116.384. —
Шїрєвоє конто в Австро-угорськїм Банку.

Сїлїєдєтє ошадєчнєстє вєзєгїтї зєвїтї грошї на прєцент, щоби вїсїєтє нєрєнє могла слєжуватї вєрєсїськє господарствє, та вїх прїносєтє вєсє, о нє мєрїувєлє сє.

Акційний капїтал	К 1,300,000
Рєзєрвнї Банку	К 200,000
Прїєбнєє вєкладнї на бїжнєтїй рєзєрвнє від К 10 — на 4 прєд.	
Удєлєє гіпотєчнї і вєксєлєтї стєлєчнї.	
Виплєчєє купонї вїд застєлєчнїх лїстїв.	
Вїмїєннє по користнїм курсї рєсїєськїх рубли і німєцькїх марк.	
Пєвнїєтє лєкшїєтї запоручувєтє акційний капїтал Банку і рєзєрвнє.	
На жєданє вїсїєлєтє посєдєнє вложєнє (чєкї) Почтовї Шадїєнїї.	

728 21—1